

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-53/23-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Ante Galića, predsjednika vijeća, Sanje Štefan i Lidije Rostaš, članova vijeća, te sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Man Industries India Limited, Mumbai, Indija, kojeg zastupa opunomoćenica Tamara Sardelić, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Jelić, Čavlina Zrinščak i Sardelić d.o.o., Zagreb, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Plinacro d.o.o., Zagreb, Savska cesta 88a, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 24. svibnja 2023.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/23-01/40, urbroj: 354-02/10-23-13 od 23. veljače 2023.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Plinacro d.o.o. Zagreb za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika u povodu žalbe tužitelja na Odluku o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2022/S OF5-0040331, predmet nabave nabava čeličnih plinovodnih cijevi za MP Zlobin – Bosiljevo DN800-100, PN-1-581-22-DT, naručitelja Plinacro d.o.o., Zagreb, odbija se prijedlog žalitelja Man Industries India Limited, Bumbaji, Indija za održavanjem usmene rasprave (točka 1. izreke), odbija se žalba žalitelja Man Industries India Limited, Mumbai, Indija, kao neosnovana (točka 2. izreke) te se odbija zahtjev žalitelja na naknadom troškova žalbenog postupka kao neosnovan (točka 3. izreke).

2. Tužitelj u tužbi osporava zakonitost pobijanog rješenja iz svih zakonom predviđenih razloga, a posebno jer u upravnom aktu nije pravilno primijenjen zakon, u postupku koji je prethodio aktu nije se postupalo prema pravilima postupka te je pogrešno primijenjen zakon i drugi propisi odnosno opći akti, te ostali relevantni pozitivni propisi i izvori prava Europske unije, i zato jer je tuženik pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje odnosno izveden je pogrešan zaključak temeljem istog, a sve na štetu tužitelja. Navodi kako je izreka pobijanog rješenja proturječna razlozima, a u

obrazloženju pobijanog rješenja nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, odnosno ti su razlozi nejasni i proturječni te o odlučnim razlozima postoji proturječnost između onoga što se navodi u obrazloženju pobijanog rješenja i dokaza, isprava i zapisnika izvedenih tijekom postupka. Ističe kako su u predmetnom postupku javne nabave zaprimljene dvije ponude s time da je naručitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda jednu ponudu ocijenio kao valjanu te dana 17. siječnja 2023. donio Odluku o odabiru kojom je odabrao ponudu ponuditelja Umran Celik Boru Sanayii A.S., Istanbul, Turska dok je ponuda tužitelja odbijena kao nepravilna, neprihvatljiva i neprikladna. Ističe kako je u posljednje tri godine ostvario prosjek prihoda na godišnjoj razini od 270 mil. USD, a uvjete iz točke 17.1. DON-a dokazao je 1. isporukom vrijednosti od 49,9 mil. USD. Navodi kako je njegova ponuda za 40% jeftinija od ponude odabranog ponuditelja i koju je naručitelj diskvalificirao uz obrazloženje neispunjavanja uvjeta koji nisu ni bili propisani DON-om. Navodi kako u prethodne tri financijske godine prosjek prihoda odabranog ponuditelja je 61,8 mil. EUR, tako da je jedva dosegnuo financijski prag prihoda kako je definiran u ovom postupku (53 mil. EUR) s time da je u prethodnoj 2021. godini odabrani ponuditelj ostvario ukupne prihode od 30,2 mil. EUR, koji su manji od cijene koju je ponudio u predmetnom postupku – 39,3 mil. EUR, zbog čega u ovom poslu odabrani ponuditelj treba ostvariti više nego što je uspio ostvariti ukupno u prethodno dostupnoj financijskoj godini. Navodi kako je najveća pojedinačna isporuka slična predmetu nabave u posljednjih pet godina izvršena upravo naručitelju i to za iznos od 8,8 mil. EUR, dakle ni 25% u odnosu na cijenu koju je ponudio u ovom postupku, dok su sve ostale isporuke u posljednjih pet godina bitno manjeg iznosa, a u ovom postupku aplicira za isporuku pojedinačne vrijednosti ugovora s ponuđenom cijenom od 39,3 mil. EUR. Ističe kako je protiv predmetne odluke o odabiru podnio žalbu citirajući sve žalbene razloge da bi pobijanim rješenjem tuženik odbio da žalbeni razlozi nisu osnovani u pogledu sljedećih stavki tehničkih specifikacija i to uvjeta i zahtjeva iz točke 1.5.6.3. Tehničke specifikacije, uvjeta i zahtjeva iz točke 1.9.2. Tehničke specifikacije te "tolerancije". Smatra kako je tuženik pogrešno tumačio primjenu i doseg članka 293. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. i 114/22. – dalje: ZJN/2016) jer polazi od shvaćanja da ako je riječ o manjkavosti informacija ili dokumentacije koja se ogleda u nepotpunim ili pogrešnim informacijama ili nedostavljanju određenih dokumenata, da je tada dozvoljeno upotpunjavanje iz članka 293. stavak 1. ZJN/16, odnosno da nije dozvoljeno uvođenje novih elemenata u ponudu koji dovode do sadržajno različite ponude od inicijalne ponude, odnosno da su granice dopušteno postupanja naručitelja odnosno ponuditelja u smislu članka 293. ZJN određene samim izričajem te zakonske odredbe te se ispituje da li je podnošenje takve ponude rezultat omaške (kada je upotpunjavanje dozvoljeno, osim ako nije riječ o slučaju iz članka 20. st. 8. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave, odnosno da se ponudbeni list, troškovnik i jamstvo za ozbiljnost ponude ne smatraju dokumentima koji nedostaju u smislu članka 293. ZJN/16) ili je bilo riječ o izražavanju volje za podnošenjem upravo takve ponude, kada upotpunjavanje ne bi bilo dozvoljeno. Navodi kako isto tako prilikom tumačenja dosega članka 293. ZJN/16 naslovno tijelo prihvaća i odluke suda Europske unije odnosno tamo izraženi stav o dosegu čl. 293. ZJN/16, kako je navedeno u odluci C-387/14 od 4. svibnja 2017. godine. S obzirom da je tužitelj dostavio Izjavu kojom prihvaća sve uvjete i zahtjeve iz Dokumentacije o nabavi pa tako i tehničkih specifikacija, te dostavio uz ponudu sve ostalo što je propisano točkom 20. DON-a, a u pogledu tri stavke 2.14., 2.15. i 2.16. komentirao tehničke specifikacije na isti način kako je komentirao i ostale stavke

tehničkih specifikacija za koje je tuženik zaključio da su osnovani žalbeni razlozi kad je iz tih razloga odbio ponudu tužitelja pri čemu tužitelj u takvim komentarima nije izričito naveo da neće postupiti sukladno zahtjevima i uvjetima tehničkih specifikacija te istovremeno ponavlja se, dostavio Izjavu kojom prihvaća sve uvjete i zahtjeve dokumentacije o nabavi, to jasno proizlazi da upotpunjavanje u konkretnom slučaju ne bi predstavljalo "uvođenje novih elemenata u ponudu" kao i da takvo komentiranje tužitelja ne predstavlja izraz njegove volje da podnese takvu ponudu, odnosno koja nije sukladna tehničkim specifikacijama ili da nudi nešto drugačije od onoga što je propisano uvjetima i zahtjevima tehničkih specifikacija. Smatra kako tuženik ovakvom odlukom odstupa od dosadašnje prakse u istovjetnim slučajevima pozivajući se na odluku tuženika od 7. kolovoza 2020. koja je potvrđena odlukom Visokog upravnog suda poslovni broj: UsII-315/20-10 od 7. listopada 2020. Navodi kako se naručitelj koristio člankom 293. stavak 1. ZJN/16 u odnosu na odabranog ponuditelja i to u pogledu izmjene troškovnika, a što načelno nije dozvoljeno, a istovremeno nije koristio članak 293. stavak 1. ZJN/16 u odnosu na odabranog ponuditelja u dijelu navodnih nedostataka ponude obzirom na tehničke specifikacije te je time u primjeni članka 293. postupio protivno načelu jednakog tretmana. Poziva se na odluke Visokog upravnog suda poslovni broj: UsII-206/21-9 od 22. srpnja 2021. te odluku tuženika od 29. travnja 2021. Navodi kako je u odnosu na tužitelja naručitelj koristio institut iz članka 293. ZJN/16 u pogledu točke 18.1. DON-a kada je pogrešno utvrdio da tužitelj ne ispunjava navedeni uvjet, a nije ga koristio u odnosu na navodne nedostatke ponude u pogledu tehničkih specifikacija, dok je istovremeno taj institut koristio u odnosu na odabranog ponuditelja i to u pogledu troškovnika. Navodi kako je naručitelj pozvao odabranog ponuditelja da dostavi novi troškovnik sa ispravljenim stavkama i to na način da mijenja valutu ponude, a što nije dozvoljeno sukladno članku 293. ZJN/16 jer nije dozvoljeno pojašnjenje kroz upotpunjavanje koje dovodi do pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude ili ponuđenim predmetom nabave pri čemu je nejednako tretirao odabranog ponuditelja i tužitelja na način da je od odabranog ponuditelja tražio upotpunjavanje troškovnika, a kod tužitelja nije primijenio upotpunjavanje. Poziva se na odluku tuženika od 31. prosinca 2020. koja je potvrđena odlukom Visokog upravnog suda poslovni broj: UsII-42/21-8 od 18. veljače 2021. te odluku Visokog upravnog suda poslovni broj: UsII-767/19. Ističe da je tuženik kod svih ostalih žalbenih razloga u pogledu tehničkih specifikacija i komentiranja tužitelja – tužiteljevo komentiranje drugačije kvalificirao, tako da je istovjetne rečenice tužitelja kao i u pogledu 2.14., 2.15. i 2.16. cijenio kao komentiranje dozvoljeno sugeriranje drugačijih tehničkih rješenja, ali ne njegov izričit izraz volje da postupi suprotno zahtjevima tehničkih specifikacija. Ističe kako u odnosu na stavke 2.14., 2.15. i 2.16., tužitelj ne navodi da ne ispunjava ili da neće ispuniti takve zahtjeve, već skreće pozornost naručitelju na mogućnost nuđenja i drugačijih tehničkih rješenja, odnosno svakako ne predstavljaju nedvojbeno neispunjavanje zahtjeva tehničkih specifikacija. Ističe kako je u odnosu na stavke 2.14., 2.15. i 2.16. tuženik cijenio kao nepopravljene nedostatke ponude odnosno okolnosti koje nije moguće razjasniti primjenom članka 293. stavka 1. ZJN/16, a isti su istovjetni komentarima tužitelja u pogledu ostalih stavki tehničkih specifikacija za koje tuženik zaključuje da ne predstavljaju valjani razlog za odbijanje ponude tužitelja. Stoga smatra kako ne postoji nikakva kvalitativna ili suštinska razlika između komentara tužitelja u odnosu na stavke 2.14., 2.15. i 2.16. te komentara u odnosu na stavke 2.5. – 2.10.; za koje tuženik zaključuje da su osnovani žalbeni razlozi koje u pobijanom rješenju kvalificira "kao skretanje pozornosti naručitelju na mogućnost

nuđenja drugačijih tehničkih rješenja od onih traženih što samo po sebi ne upućuje na nezakonitost u postupanju žalitelja" i "ne predstavlja razlog za odbijanje ponude". Stoga smatra da je pobijano rješenje u pogledu odlučnih činjenica te razloga u pogledu odlučnih činjenica kontradiktorno. Ističe da je s ponudom dostavljena Izjava kojom se potvrđuju svi zahtjevi i uvjeti iz dokumentacije o nabavi te je tužitelj istovremeno izjavio da će u svemu postupiti sukladno tehničkim specifikacijama, tako da i iz te činjenice proizlazi potreba za razjašnjenjem u smislu članka 293. stavak 1. ZJN/2016. Smatra kako naručitelj konstatira pogrešne razloge za nekorištenje članka 293. stavak 1. ZJN/2016 te ih kontradiktorno navodi unutar zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda gdje prvo navodi da isto nije koristio u pogledu tehničkih specifikacija obzirom da je ponuda u prethodnoj fazi ocjenjena kao nepravilna utvrđuje da ponuda tužitelja ne ispunjava uvjete točke 18.1. DON-a te istu činjenicu navodi kao razloge nekorištenja članka 293. stavak 1. ZJN/2016, a zatim navodi da su u pogledu tehničkih specifikacija dostavljeni "nepotpuni" podaci i dokumentacija, koji su kontradiktorni Izjavi o prihvaćanju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te zatim mijenja stav i zaključuje da je koristio članak 293. ZJN/2016, ali da time nisu otklonjeni nedostaci ponude, slijedom čega proizlazi da je tuženik prilikom odlučivanja o žalbi pogrešno primijenio članak 403. stavak 3. ZJN/2016, obzirom da je naručitelj "obvezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka", pa je stoga pravilom o teretu dokaza trebalo zaključiti da je žalba osnovana. Smatra kako tuženik ignorira razloge koje je sam naručitelj naveo za nekorištenje članka 293. stavak 1. ZJN/2016 i prikazuje netočno i nepotpuno činjenično stanje, odnosno izostavlja okolnost da je tužitelj dostavio Izjavu koja je tražena točkom 20. DON-a i kojom se prihvaćaju svi uvjeti i zahtjevi DON-a te takvu odlučnu činjenicu uopće ne spominje u pobijanoj odluci kada obrazlaže zašto ne bi bilo dopušteno korištenje članka 293. stavka 1. ZJN/2016, te netočno prikazuje razloge nekorištenja članka 293. ZJN/2016 koje je naručitelj naveo u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda. Smatra kako pobijano rješenje ne spominje odnosno izostavlja bitnu činjenicu koja je sastavni dio ponude tužitelja, Izjavu ponuditelja da prihvaća sve uvjete i zahtjeve iz Dokumentacije o nabavi PN-I-581/22DT. Navodi kako u dokumentaciji o nabavi naručitelj nije propisao da neće primjenjivati upotpunjavanje ponude odnosno koristiti institut iz članka 293. ZJN-a, već upravo suprotno točka 32. DON-a koja regulira postupak pregleda i ocjene ponuda propisuje mogućnost primjene članka 293. stavak 1. ZJN/2016. Ponovno naglašava kako takvo postupanje predstavlja povredu načela jednakog tretmana ponuditelja te navodi kako se o ovim žalbenim navodima tuženik uopće nije očitovao, odnosno nije dao obrazloženje već je samo naveo da bi korištenje članka 293. ZJN/2016 na ovom mjestu bilo nedopušteno pozivom na odredbu članka 293. ZJN/2016. Ističe navode iz zapisnika koje smatra kontradiktornim i netočnim kada je tijekom žalbenog postupka tužitelj upirao na razloge nekorištenja članka 293. stavak 1. ZJN/2016 referirajući se na dijelove stranica 4, 5 i 6 zapisnika te 8, 10 i 11 pobijanog rješenja. Smatra da ako naručitelj navodi pogrešne razloge za nekorištenje članka 293. stavak 1. ZJN/2016 ili navodi kontradiktorne razloge to proizlazi da time postupa suprotno članku 293. stavak 3. ZJN/2016, a koju činjenicu je tuženik u cijelosti zanemario i uopće izostavio iz analize činjeničnog stanja, a riječ je o odlučnim činjenicama u pogledu ispravne primjene članka 293. ZJN/2016. Citira dijelove obrazloženja osporenog rješenja sa stranica 4, 5 i 6 te stranica 6 i 7 zapisnika te zaključuje da je donošenjem pobijanog rješenja tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo odnosno pravila postupka s

obzirom da je temeljem članka 403. stavak 3. ZJN/2016 u žalbenom postupku naručitelj dužan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke. Navodi kako naručitelj nesporno nije dokazao činjenice i okolnosti navedene u zapisniku niti opravdanost postupanja navedenog u zapisniku, zbog čega je evidentno postupio protivno članku 293. stavak 3. ZJN/2016, iz čega proizlazi da je primjenom pravila dokazivanja iz članka 403. ZJN/2016 trebalo žalbu ocijeniti kao osnovanu, a sve s obzirom da u žalbenom postupku naručitelj nije opravdao navode iz zapisnika u dijelu nekorištenja članka 293. ZJN/2016. Smatra kako je naručitelj pogrešno za ponudu odabranog ponuditelja utvrdio da ispunjava uvjete DON-a u pogledu dokazivanja uvjeta traženih specifikacijom za čelične cijevi prema AP-5L i izolaciju te uvjeta iz točke 17.1. DON-a, te je protivno odredbi članka 293. ZJN/2016 dopustio pojašnjenje/upotpunjavanje u odnosu na troškovnik, pri čemu je nejednako tretirao odabranog ponuditelja i tužitelja na način da je od odabranog ponuditelja tražio upotpunjavanje troškovnika, a kod tužitelja nije primijenio upotpunjavanje. Ističe kako se ova stavka odnosi na dokazivanje da je "proizvođač certificiran u skladu s Direktivom o tlačnoj opremi (PED) 2014/68/EU, Anex-I", koji uvjet odabrani ponuditelj nije dokazao obzirom da su cijevi poluproizvod te se ne certificira proizvođač, a odabrani ponuditelj nije dostavio certifikat za proizvođača, već potvrdu o sukladnosti izdanu od "TUV Austria Turk" da ima certificiranu tvorničku kontrolu proizvodnje za materijal prema Aneksu I, točka 4.3., što nije bilo propisano kao uvjet DON-om. Isto tako, ova stavka se odnosi na dokazivanje da je "proizvođač certificiran u skladu s EN ISO 3183, EN ISO 3834-2, EN 10301, EN ISO 2189-1, DIN 30670", a za što odabrani ponuditelj nije dostavio certifikate već potvrde o sukladnosti, obzirom da je riječ o tehničkim normama vezano za kvalitetu cijevi koje se kao takve ne mogu certificirati. Ističe kako je u vezi sa naprijed navedenom stavkom naručitelj dopustio pojašnjenje/upotpunjavanje troškovnika odabranog ponuditelja te navodi kako u vezi ispunjavanja uvjeta iz točke 17.1. DON-a odabrani ponuditelj nije ispunio uvjet prethodnih isporuka minimalne vrijednosti 25% procijenjene vrijednosti nabave, obzirom da samo jedan ugovor od četiri priložena ispunjava uvjet dužine u pogledu čeličnih cijevi od minimalno 15000 m, a koji je pojedinačne vrijednosti 8.839.251,60 EUR, čime nije ispunjen uvjet da takvi ugovori zajedno moraju iznositi najmanje 25% procijenjene vrijednosti nabave. Poziva se na mišljenja prof. Srđana Medića, koja je dostavio uz žalbu, potvrđeno mišljenjem stalnog sudskog vještaka za strojarstvo mr. sc. Krunoslava Ormoža, koji utvrđuju da ova stavka nije ispravno formulirana DON-om te da nije dokazao odabrani ponuditelj, s obzirom da je specifikacijom traženo da "proizvođač bude certificiran u skladu s tom PED Direktivom, Anex I", dok je u konkretnom slučaju riječ o cijevima koje su poluproizvod te se ne certificira proizvođača već tvorničku kontrolu proizvodnje za materijal prema Aneksu I, točka 4.3. PED-a. Navodi kako u odgovoru na žalbu naručitelj mijenja tumačenje iste odredbe DON-a te navodi da ne treba biti certificiran proizvođač te da je zapravo mislio "da treba biti certificirana tvornička kontrola za materijal prema Aneksu I, točka 4.3. PED-a" te da je "tijelo za ocjenu sukladnosti (TUV Austria) utvrdilo da zadovoljavaju zahtjeve PED Direktive, točka 4.3. Anexa I". Ističe da nakon što je tužitelj u očitovanju na odgovor na žalbu naručitelja istaknuo da naručitelj ne može u žalbenom postupku mijenjati način tumačenja tog uvjeta DON-a te da naručitelj nije u odnosu na odabranog ponuditelja utvrdio ispunjenje navedenog uvjeta kako je propisano DON-om, kao i da iz javno dostupnih podataka za izdavatelja certifikata odabranog ponuditelja ne proizlazi da je isto tijelo za ocjenu sukladnosti prema Aneksu

I, točka 4.3. PED Direktive, u podnesku od 13. veljače 2023. naručitelj opet mijenjao način tumačenja tog uvjeta te sad tvrdi da se taj uvjet ne treba tumačiti kao "zahtjev certificirane tvorničke kontrole proizvodnje kod proizvođača za materijal prema Anexu I, točki 4.3. PED-a", već samo "prema PED Direktivi, Anex I". Navodi kako je dostavio nesporne dokaze – javno dostupne podatke iz kojih proizlazi da izdavatelj certifikata za odabranog ponuditelja nije notified body/tijelo za ocjenu sukladnosti za cijeli Anex I – kako u podnesku od 13. veljače 2023. naručitelj tvrdi da treba tumačiti navedeni zahtjev DON-a, već isključivo za toč. 3.1.2. Anexa I koji se uopće ne odnosi na "zahtjev certificirane tvorničke kontrole proizvodnje za materijal", već se odnosi na "approval of permanent joining procedures"/"odobrenje procedura nerastavljivih spojeva". Drži da to nema veze s onim što je predmetnim tenderom propisano niti se spominje certifikacija "tvorničke kontrole proizvodnje za materijal". Ističe kako naručitelj dostavlja "stručna mišljenja" Bureau Veritas Croatia d.o.o. i sudskog vještaka Davorina Gržana, a koja u cijelosti prihvaća tuženik – u kojima se navodi da je izdavatelj certifikata "ovlašten izdavati certifikate prema toč. 4.3. Anexa I PED Direktive" i da je time dokazano ispunjenje uvjeta da "proizvođač treba biti certificiran prema Anexu I PED Direktive". Oспорava vjerodostojnost predmetnih mišljenja te navodi kako iz njih ne proizlazi potvrda da je TUV Austria Turk tijelo za ocjenu suglasnosti prema točki 4.3. Anexa I PED Direktive ili za cijeli Anex I te se na taj dio "stručna mišljenja" ne osvrću, kao što uopće ne spominju činjenicu da je isti certificiran isključivo jedino za toč. 3.1.2. Anexa I koji se odnosi na "odobrenje procedura nerastavljivih spojeva", a nema nikakve veze s certifikacijom tvorničke kontrole proizvodnje za materijal prema toč. 4.3. Anexa I PED Direktive. Ističe kako tuženik prvotno izostavlja navode naručitelja tijekom žalbenog postupka u pogledu tumačenja spornog uvjeta obzirom da ne konveniraju zaključcima pobijanog rješenja te da kontradiktorno tumači ispunjenje navedenog uvjeta, odnosno uopće ne daje ocjenu na koji način se smatra da je ispunjen navedeni uvjet, odnosno tumači ga na način koji ne proizlazi iz DON-a. Smatra kako u dijelu zaključaka tuženika u pogledu ispunjenja ovog uvjeta razlozi pobijanog rješenja su kontradiktorni, obrazlažući da se tuženik u pogledu tumačenja ispunjenja tog uvjeta poziva na mišljenje prof. Medića te izvlači zaključke koji nisu navedeni u tom mišljenju, već upravo suprotno, te zaključuje da su "dostavom mišljenja Bureau Veritas Croatia d.o.o. i sudskog vještaka Davorina Gržana otklonjeni svi prigovori žalitelja istaknuti kroz mišljenje prof. Medića i sudskog vještaka za strojarstvo Krunoslava Ormoža", ali ne daje obrazloženje zašto, zaključujući kako niti jedno mišljenje stručnjaka ne može derogirati činjenično stanje koje je nesporno, da iz javno dostupnih podataka jasno proizlazi da odabrani ponuditelj nije dostavio potvrdu da je certificiran kao proizvođač. Stoga tužitelj, pozivom na članak 26. i 47. ZUS-a, predlaže da naslovno tijelo odredi odgovorni učinak predmetne tužbe, a podredno privremenu mjeru kojom se zaustavlja primjena osporavane odluke tuženika i daljnje provođenje postupka javne nabave te zaključenje i izvršenje ugovora o javnoj nabavi, a sve s obzirom da bi nastavkom provođenja predmetnog postupka javne nabave i izvršenjem ugovora o javnoj nabavi tužitelju i naručitelju nastala teška i nepopravljiva šteta, pri čemu odgoda nije protivna javnom interesu. Predlaže da Sud donese presudu kojom se poništava osporeno rješenje tuženika te poništava Odluka o odabiru u postupku javne nabave od 17. siječnja 2023. te se naloži naručitelju da naknadi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 66.515,53 EUR u roku od 15 dana od dana dostave ove presude te da se naloži tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove ovog upravnog spora.

3. U odgovoru na tužbu tuženik ističe da se protivi tužbenom zahtjevu tužitelja i predlaže ga odbiti kao neosnovanog iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. U odnosu na prigovore tužitelja u pogledu primjene članka 293. ZJN/2016 ističe kako su granice dopuštenog postupanja naručitelja, odnosno ponuditelja u smislu navedene zakonske odredbe određeni njenim sadržajem, te da je sukladno odredbi stavka 1. citiranog članka Zakona naručitelju dopušteno od gospodarskih subjekata tražiti dopunu razjašnjenja, upotpunjavanje ili dostavljanje nužnih informacija ili dokumentacije u primjerenom roku, ali samo u slučaju da to ne dovodi do izmjene prethodne ponude, odnosno do nove ponude. Sukladno tomu, uvođenje novih elemenata u ponudu, koji dovode do sadržajem različite ponude od prethodne ponude, prešlo bi granice dopuštenog postupanja naručitelja, odnosno ponuditelja u smislu članka 293. stavka 1. ZJN/2016 te se poziva na presudu Suda UsII-499/19 od 20. studenog 2019. Ističe kako u konkretnom slučaju ponuda tužitelja nije bila ni nepotpuna ni pogrešna u smislu članka 293. stavka 1. ZJN/2016 niti se radi o situaciji da određeni dokumenti nedostaju, već je naručitelj utvrdio da u pogledu točaka 1.5.6.3. i 1.9.2. tehničkih specifikacija i nuđenje tolerancije isporuke, ponuda tužitelja ne ispunjava zahtjeve i uvjete propisane u navedenim točkama. Ističe kako bi u okolnostima u kojima ponuda ne ispunjava zahtjeve i uvjete vezane uz predmet nabave i tehničke specifikacije primjenom članka 293. stavka 1. ZJN/2016 dovela do pregovaranja u vezi s ponuđenim predmetom nabave, odnosno do izmjene ponude jer bi tužitelj morao izmijeniti svoju ponudu u spornom dijelu na način da udovoljava propisanim tehničkim specifikacijama, a na koji način bi tužitelju bila dana prednost u odnosu na ostale ponuditelje, što bi predstavljalo povredu načela jednakog tretmana ponuditelja u smislu članka 4. ZJN/2016. Poziva se na svoju raniju praksu izraženu o odlukama od 6. ožujka 2023., 25. kolovoza 2022., 25. siječnja 2023., a takvo pravno shvaćanje potvrđeno je presudom Suda UsII-612/19 od 27. veljače 2020. Napominje kako se u niti jednoj od odluka presuda Suda na koju se poziva tužitelj u tužbi ne radi o istom ili istovjetnom činjeničnom stanju, odnosno ne radi se o nesukladnosti ponude s propisanim tehničkim specifikacijama čije bi otklanjanje dovelo do izmjene ponude. Napominje da se u presudi poslovni broj: UsII-136/19 od 13. ožujka 2019. radi o traženju pojašnjenja vezanih za količinu ponuđenih testova za kalibraciju, a što nije dovelo do izmjene ponude, budući je pojašnjenjem utvrđeno da je količina testova dostavljenih u prvobitnoj ponudi sukladna traženoj, a što je bitna razlika u odnosu na činjenično i pravno stanje iz rješenja koje je predmet spora, s obzirom da bi primjena instituta pojašnjenja/upotpunjavanja u konkretnom slučaju neminovno dovela do izmjene ponude. Navodi kako tužitelj pogrešno Izjavu o prihvaćanju uvjeta i zahtjeva iz Dokumentacije o nabavi stavlja u kontekst razloga za primjenu instituta iz članka 293. ZJN/2016 jer Izjava sama po sebi nije dokaz da ponuda ispunjava zahtjeve i uvjete u pogledu opisa predmeta nabave i tehničkih specifikacija, već svoj značaj, pravnu snagu i vjerodostojnost dobiva samo ako ono što je potvrđeno u samoj Izjavi doista proizlazi iz ukupnosti ponudbene dokumentacije i svih dostavljenih dokumenata. Stoga smatra da okolnost što je tužitelj dostavio Izjavu da prihvaća zahtjeve i uvjete iz Dokumentacije o nabavi nije razlog za primjenu članka 293. ZJN/2016 jer iz tehničke ponude tužitelja nesporno proizlazi da ista ne udovoljava zahtjevima i uvjetima iz pojedinih točaka tehničkih specifikacija, što je samo dokaz da sama Izjava u sadržajnom smislu nije vjerodostojna te kao takva nema nikakav značaj i dokaznu snagu. Stoga smatra kako dostavljanje navedene Izjave nikako ne predstavlja odlučnu činjenicu, budući da ista i sadržajno i formalno ne predstavlja ništa drugo doli puku

konstataciju ponuditelja o prihvaćanju zahtjeva i uvjeta iz Dokumentacije o nabavi pa činjenica što se tuženik u osporavanom rješenju nije osvrnuo na činjenicu da ponuda tužitelja sadrži Izjavu o prihvaćanju zahtjeva i uvjeta iz Dokumentacije o nabavi ne čini rješenje nezakonitim. U odnosu na navod tužitelja oko naručiteljeve povrede načela jednakog tretmana prilikom primjene članka 293. ZJN/2016, navodi kako je kod odabranog ponuditelja u odnosu na čiju ponudu je primijenjen institut iz članka 293. ZJN/2016, postojala zakonska osnova za primjenom tog instituta, a što nije bio slučaj kod tužitelja, jer kod tužitelja nije postojala osnova za primjenu navedenog instituta s obzirom na to da bi primjena dovela do nezakonite izmjene njegove ponude. Ističe kako je ponuda odabranog ponuditelja sadržavala otklonjivi nedostatak ponude, očitu pogrešku u navođenju valute posljednjeg stupca troškovnika ("kn/eur") s obzirom na to da je u preostalom dijelu troškovnika kao i u uvezu ponude cijena iskazana u eurima te je odabrani ponuditelj otklonio očitu pogrešku i pojasnio da je ukupna cijena pojedine stavke troškovnika iskazana u eurima, ali tako da iznos pojedine stavke troškovnika te ukupna cijena ponude nisu mijenjani. Ističe kako se tužitelj pogrešno poziva na praksu tužitelja iz rješenja od 31. prosinca 2020. te presudu Suda UsII-42/21 od 18. veljače 2021., jer se u konkretnom slučaju ne radi o istovjetnom činjeničnom i pravnom stanju. Navodi kako tužitelj u tužbi neosnovano ističe da su komentari tužitelja u pogledu točaka 1.5.6.3. i 1.9.2. tehničkih specifikacija, kao i komentar u pogledu garancije isporuke za koje je potvrđena ocjena naručitelja, da u tim stavkama ponuda tužitelja ne ispunjava zahtjeve i uvjete u pogledu opisa predmeta nabave i tehničkih specifikacija istovjetnih komentarima tužitelja danima u pogledu ostalih točaka tehničkih specifikacija, a za koje je tuženik zaključio da ne predstavljaju valjani razlog za odbijanje ponude tužitelja. Tako u pogledu točke 1.5.6.3. tehničkih specifikacija iz komentara/pojašnjenja kojeg je tužitelj dostavio u svojoj ponudi proizlazi da tužitelj ne nudi štitnike zakošenih krajeva na način kako je to opisano u točki 1.5.6.3. tehničke specifikacije nego nudi štitnike svog standardnog fiksnog dizajna, iako takva mogućnost nuđenja nije predviđena u Dokumentaciji o nabavi. Navodi kako nije sporno da tužitelj nudi kose štitnike, već je sporno to što nudi štitnike svog standardnog fiksnog dizajna, iako je u točki 1.5.6.3. jasno opisan dizajn štitnika koji se traži, a iz komentara odnosno pojašnjenja tužitelja jasno se daje zaključiti da štitnici koje nudi tužitelj ne udovoljavaju zahtjevima naručitelja u pogledu štitnika skošenih krajeva na način kako su navedeni opisani u točki 1.5.6.3. tehničkih specifikacija. Isto tako vezano za točku 1.9.2. tehničkih specifikacija unatoč zahtjevu da ne izolirane cijevi moraju biti premazane sa sredstvom za sprečavanje korozije, tužitelj nudi cijevi za koje navodi da neće biti premazane sa sredstvom za sprečavanje korozije dok u tužbi s tim u svezi neosnovano navodi kako je u komentaru naveo da "nije potrebno nanositi preventivnu izolaciju od korozije". Smatra kako se takav komentar dao protumačiti na način da se skreće pozornost naručitelju i na mogućnost nuđenja drugačijih tehničkih rješenja, ali takav komentar nije naveden već je navedeno "neće se nanositi preventivna izolacija od korozije" što je jasna potvrda da ne izolirane cijevi koje nudi nisu u skladu sa zahtjevima i uvjetima iz točke 1.9.2. tehničkih specifikacija. Ističe kako tužitelj u komentaru kroz pojašnjenje ponude, u dijelu "tolerancija" je naveo da će tolerancija isporuke iznositi +0% & -0,5% ukupne duljine svake stavke ili će se navedeno međusobno raspraviti, iako u tehničkim specifikacijama predmeta nabave nije propisana negativna tolerancija u odnosu količine (duljine) isporučene cijevi odnosno u tom pogledu nije predviđeno nikakvo odstupanje od traženih količina. U odnosu na navod tužitelja oko kontradiktornosti sadržaja zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda u

dijelu navođenja razloga za nekorištenje članka 293. ZJN/2016. tuženik ističe da se u navedenom tužbenom (i žalbenom) navodu tuženik iscrpno i jasno očitovao obrazloženjem na stranicama 10. i 11. osporavanog rješenja, pa se radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na navedeni dio obrazloženja. Ističe da činjenica što su pojedine rečenice iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponude možebitno nespretno formulirane od strane naručitelja ne čini takav zapisnik nezakonitim niti dovodi do nejasnoća u pogledu obrazloženja razloga neprimjene instituta iz članka 293. ZJN/2016. Smatra kako sadržaj zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda treba sagledavati u njegovoj ukupnosti, a ne maliciozno izvlačiti pojedine nespretno formulirane rečenice kako bi se stvorio dojam zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda koji nije odraz stvarnog činjeničnog stanja, jer je razvidno da je sam tužitelj ovdje kontradiktoran, jer u nastavku tužbe ističe da su činjenična utvrđenja tuženika u dijelu u kojem navodi "naime, naručitelj nije nigdje naveo da je nužno pojašnjenje/upotpunjavanje u pogledu opisa predmeta nabave, nego je naveo da postoje po njemu jasni nedostaci ponude žalitelja u pogledu opisa predmeta nabave, a koje nije moguće otkloniti", netočna. Ističe kako je i ova tvrdnja tužitelja neosnovana jer niti na stranicama koje ističe tužitelj (stranice 4. 5. i 6.) niti u ostatku zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda nije navedeno da je nužno pojašnjenje/upotpunjavanje u pogledu opisa predmeta nabave. Navodi kako tužitelj u tužbi neosnovano ističe da ako naručitelj u zapisniku o pregledu i ocjeni ponude navodi pogrešne ili kontradiktorne razloge za nekorištenje članka 293. ZJN/2016. istim time postupa suprotno članku 293. stavak 3. ZJN/2016. jer sukladno stavku 3. navedenog članka Zakona ako javni naručitelj u postupku javne nabave ne primjenjuje mogućnost iz stavka 1. ovoga članka, obavezan je obrazložiti razloge u zapisniku o pregledu i ocjeni. Navodi kako je naručitelj u predmetnom zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda, kako je gore opisano, na više mjesta obrazložio razloge zbog kojih nije primijenio institut iz članka 293. ZJN/2016. čime je postupio sukladno citiranoj zakonskoj obvezi. Vezano za zahtjev iz točke 1.1.1. tehničke specifikacije smatra da tužitelj pogrešno interpretira navode naručitelja iz odgovora na žalbu te izvlači pogrešan zaključak da mijenja tumačenje tog uvjeta. Smatra nejasnim što tužitelja točno smeta u ponudi odabranog ponuditelja kada je nesporno da se radi o zahtjevu certificirane tvorničke kontrole proizvodnje, a odabrani ponuditelj je u svojoj ponudi dostavio certifikat o sukladnosti izdan od strane TUV Austrija TURK, iz kojeg proizlazi da proizvođač ima certificiranu tvorničku kontrolu proizvodnje za materijal prvenstveno u odnosu na navod tužitelja da je u žalbenom postupku dostavio dokaz iz kojeg proizlazi da izdavatelj certifikata nije tijelo za ocjenu sukladnosti za točku 4.3. aneksa I PED direktive ili za cijeli Aneks I već isključivo za točku 3.1.2. Aneksa I. Ističe da je s takvim navodom i dokazom zakasnio jer je trebao sukladno članku 403. stavku 2. ZJN/2016., a u svezi s člankom 420. stavkom 8. ZJN/2016. biti dostavljen uz žalbu. Ističe kako je naručitelj u žalbenom postupku dostavio stručno mišljenje koje je ishodio od društva Bureau Veritas Croatia d.o.o., a koje je potpisao Goran Erceg, inspektor za poslove iz područja PED direktive inspektor kontrole kvalitete u navedenom društvu u kojem se navodi: "certificate of conformity br. 20-IS-1346-TAT-22-2014/68/EU-3579 je izdan od strane TUV AUSTRIJA TURK Notified Body 2737 za PED (vidi prilog), te je time ovlašten certificirati proizvođača materijala za izradu opreme pod tlakom i izdavati certifikate u skladu s 2014/68/EU Annex I, Item 4.3. Isto tako smatra da je neosnovana tvrdnja tužitelja da su stručna mišljenja dostavljena od strane tužitelja i naručitelja "dijametralno suprotna" te je jasno zašto je u konkretnom slučaju poklonjena vjera navodima iz stručnog mišljenja naručitelja. Navodi da je tužitelj koji je kontradiktoran u

svojim navodima jer je i sam u svojem komentaru u odnosu na točku 1.1.1. tehničke specifikacije skrenuo pozornost naručitelju da se zahtjev iz predmetne točke ne može ispuniti na način kako je navedeno, već na način da se traži da proizvođač ima certificiranu tvorničku kontrolu proizvodnje za materijal. Navedeni stav je potvrđen mišljenjem kojeg je tužitelj dostavio uz žalbu odnosno mišljenjem prof. Srđana Medića dipl. ing. koje je potvrđeno od strane sudskog vještaka za strojarstvo mr. sc. Krunoslava Ormuža u kojem se navodi da je predmetna točka trebala biti formulirana na način da se od proizvođača traži da ima certificiranu tvorničku kontrolu proizvodnje za materijal prema Aneksu I točka 4.3. PED-a. Smatra kako tužitelj koji dostavlja stručno mišljenje u kojem se navodi da je sporni uvjet moguće ispuniti na način da treba biti certificirana tvornička kontrola proizvodnje za materijal prema Aneksu I, točka 4.3. PED-a osporava ponudu odabranog ponuditelja koje je dostavljenim certifikatom to i dokazao. Isto tako smatra netočnom tvrdnju tužitelja da iz stručnog mišljenja prof. Medića ne proizlazi da je taj uvjet mogao biti ispunjen na način da se od proizvođača traži da ima certificiranu tvorničku kontrolu proizvodnje za materijal prema Aneksu I, točka 4.3. PED-a jer je u navedenom stručnom mišljenju istaknuto sljedeće: "onda je u natječaju zahtjev trebao biti da treba biti certificirana tvornička kontrola proizvodnje za materijal prema Aneksu I, točka 4.3. PED-a". Smatra neosnovanim tužiteljev prijedlog za određivanje odgovnog učinka tužbe kao i prijedlog za određivanje privremene mjere jer nisu ispunjene pretpostavke iz članka 26. stavka 2. i članka 47. ZUS-a. Stoga predlaže da se tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbije kao neosnovan, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva da sud sam riješi stvar u skladu s člankom 434. stavkom 4. ZJN/2016.

4. Zainteresirana osoba Plinacro d.o.o., Zagreb u odgovoru na žalbu u bitnom navodi kako je tužitelj u svojoj žalbi od 27. siječnja 2023. protiv Odluke o odabiru propustio osporiti sve razloge navedene u odluci o odabiru radi kojih je zainteresirana osoba odbila ponudu tužitelja te samim time nije dokazao da upravo on ima pravni interes za dobivanje predmetnog ugovora i da je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu zbog kršenja subjektivnih prava. Poziva se na odredbe članka 420., 406. i 425. ZJN/2016. te ističe kako nije dozvoljeno navoditi nove žalbene navode po proteku žalbenog roka. Navodi kako ispunjavanje uvjeta iz točke 1.9.2. specifikacije za čelične cijevi prema API -5 L i izolaciju koja specifikacija čini sastavni dio Dokumentacije o nabavi je traženo da će neizolirane cijevi biti premazane sa sredstvom za sprečavanje korozije kod prijevoza u skladu s člankom 12. točka 1. specifikacije API – 5 L da bi tužitelj u svojoj ponudi za navedeni zahtjev iz specifikacije naveo "budući da će se proizvodnja cijevi te vanjska/unutarnja izolacija izvoditi u istom objektu, neće se nanositi preventivna izolacija od korozije". Ističe kako je zbog navedenog odbijena ponuda tužitelja jer je protivno zahtjevu DON-a naveo da smatra da navedeni rad nije potreban, a razloge odbijanja ponude u pogledu zahtjeva "preventivne izolacije od korozije" zainteresirana osoba je detaljno obrazložila u svojoj odluci na strani 8. zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda. Ističe kako tužitelj u žalbi nije isporavao navedene razloge odbijanja ponude jer se u žalbi uopće ne spominje "preventivna izolacija od korozije" kao razlog za odbijanje ponude tužitelja, a tužitelj potvrđuje navedeni zaključak zainteresirane osobe kada u svom očitovanju 7. veljače 2023. podnesenom nakon proteka žalbenog roka iznosi nove žalbene razloge koje nije iznosio u žalbi. Navodi kako protivno tvrdnjama tužitelja, zainteresirana osoba nije ni imala osnovu za primjenu članka 293. ZJN/2016. i pojašnjenja ponude budući da bi takvo postupanje zainteresirane osobe dovelo do pregovaranja u vezi s ponuđenim

predmetom nabave te je naveo da je zainteresirana osoba u tom dijelu trebala primijeniti institut pojašnjenja sukladno članku 293. ZJN/2016. U odnosu na tužiteljeve prigovore vezane za točku 1.5.6.3. specifikacije iz Dokumentacije o nabavi ističe kako je tužitelj nudio "štitnike svog standardnog fiksnog dizajna", iako takva mogućnost odstupanja u ponudi nije bila predviđena u Dokumentaciji o nabavi. Navodi kako tužitelj u svojoj žalbi nije osporavao navedene razloge odbijanja ponude te u žalbi uopće ne spominje zahtjev "štitnike zakošenih krajeva" kao razlog za odbijanje ponude tužitelja. U odnosu na tužiteljeve prigovore koji se tiču primjene odredbi članka 293. ZJN/2016. ističe kako je u Zapisniku detaljno obrazloženo koji su nedostaci ponude tužitelja utvrđeni vezani uz predmet nabave i tehničke specifikacije, a koje nedostatke nije moguće ispraviti u postupku pregleda i ocjene ponuda institutom pojašnjenja/dopune ponuda, jer bi navedeno predstavljalo postupanje protivno odredbi članka 293. stavka 2. i članka 280. stavak 8. ZJN/2016. kako je to navedeno u zapisniku. Citira odredbe članka 280. stavak 8. i članka 293. ZJN/2016. zaključujući kako zainteresirana osoba nije mogla tražiti od tužitelja pojašnjenje odnosno upotpunjavanje ponude obzirom da bi takvo postupanje predstavljalo izmjenu ponude nakon isteka roka za dostavu ponuda, koje bi dovelo do pregovaranja u vezi s ponuđenim predmetom nabave, što je strogo zabranjeno navedenim odredbama Zakona. Ističe kako je u zapisniku zainteresirana osoba obrazložila razloge zbog kojih nije primijenila institut pojašnjenja i upotpunjenja ponude, a prije svega zbog toga što je prethodno utvrdila nevaljanost ponude u pogledu traženja u točki 18. Dokumentacije o nabavi te zbog toga što bi primjena članka 293. ZJN/2016. u pogledu nuđenog predmeta nabave dovela do pregovaranja s ponuđenim predmetom nabave. Ističe kako je tuženik osnovano osporenim rješenjem odbio kao neosnovan žalbeni navod tužitelja u dijelu u kojem tužitelj navodi da odabrani ponuditelj nije dostavio certifikat o sukladnosti ocjene valjanosti odabrane ponude. Poziva se na dokaze kojima se potvrđuje ispravnost certifikata odabranog ponuditelja te navodi kako su neosnovani žalbeni navodi tužitelja u tom dijelu. Poziva se na detaljna obrazloženja tuženika iz pobijanog rješenja. Ističe kako negativna tolerancija koju je ponudio tužitelj je u cijelosti protivna Dokumentaciji o nabavi i cilju nabave jer se može dogoditi da zainteresirana osoba na kraju u okviru predmeta nabave ne dobije Dokumentacijom o nabavi traženu količinu cijevi a onda se ne bi mogao dovršiti predmetni projekt izgradnje plinovoda Zlobin – Bosiljevo i koji projekt je nužan za provedbu projekta povećanja kapaciteta LNG terminala na 6,1 milijardu m³ godišnje te je riječ o javnom investicijskom projektu od interesa za Republiku Hrvatsku jer je ključan za sigurnost opskrbe prirodnim plinom kućanstava i poduzetništva na teritoriju Republike Hrvatske. Navodi kako je osnovano tuženik rješenjem odbio kao neosnovan žalbeni prigovor i odbio žalbu u dijelu u kojem je tužitelj osporavao da je naručitelj postupio na nezakonit način kada je pozvao odabranog ponuditelja da dostavi novi troškovnik s ispravljenim stavkama. Ovo stoga, jer je naručitelj sukladno članku 293. ZJN/2016. zatražio upotpunjenje kroz pojašnjenje ponude odabranog ponuditelja u odnosu na članak 25. DON-a odnosno u odnosu na jezik ponude jezik na kojem je dostavljen troškovnik (engleski i hrvatski jezik). Ističe kako je upotpunjenje kroz pojašnjenje ponude zatraženo od odabranog ponuditelja, a što je detaljno pojašnjeno u Zapisniku u kojem je navedeno "u troškovniku je iskazana jedinična cijena u EUR, sveukupna cijena iskazana je u EUR, dok je u koloni kod ukupne cijene navedena cijena "kn EUR". Navodi kako je tuženik osporenim rješenjem osnovano odbio žalbeni navod tužitelja u dijelu u kojem je tužitelj osporavao da odabrani ponuditelj nije dokazao ispunjavanje uvjeta iz točke 17.1. DON-a. Ističe kako

u specifikaciji predmeta nabave iz DON-a nije propisana negativna tolerancija u pogledu količine (duljine) isporučene cijevi, odnosno u tom pogledu nije predviđeno nikakvo "odstupanje na manje" od traženih količina, radi čega je u rješenju ispravno navedeno da je navedena ponuda tužitelja u cijelosti protivna DON-u. Na navedeni način kako je to tužitelj naveo u svojoj ponudi može se dogoditi da tužitelj isporuči do 300 metara manje cijevi nego što je navedeno u specifikaciji, a što je u cijelosti protivno DON-u, predmetu nabave i cilju nabave te se može dogoditi da zainteresirana osoba na kraju u okviru predmeta nabave ne dobije DON-om traženu količinu cijevi. Kada bi to bio slučaj, zainteresirana osoba ne bi mogla dovršiti predmetni projekt izgradnje plinovoda Zlobin-Bosiljevo, što bi onemogućilo provedbu projekta povećanja kapaciteta LNG terminala na 6,1 milijardu kubičnih metara plina godišnje, a što kao što je ranije napomenuto predstavlja javni investicijski projekt od interesa za Republiku Hrvatsku. Smatra kako je prijedlog za odgodni učinak tužbe neosnovan jer nisu ispunjeni uvjeti iz članka 26. i članka 47. ZUS-a. Ističe kako bi odgoda provedbe pobijanog rješenja bila protivna interesu Republike Hrvatske, te bi zainteresirana osoba pretrpjela štetu zbog odgode primjene pobijanog rješenja. Stoga predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja i zahtjev za donošenje privremene mjere kao neosnovan i obveže tužitelja da naknadi zainteresiranoj osobi trošak spora.

5. Tužitelj se svojim podneskom očitovao na odgovor na tužbu tuženika i zainteresirane osobe. U odnosu na odgovor na tužbu naručitelja kroz zainteresirane osobe u vezi navoda kojima se apostrofira interes Republike Hrvatske smatra da je interes Republike Hrvatske zakonito postupanje naručitelja, zakonit pregled ponuda i odabir ponude na način koji to propisuje Zakon o javnoj nabavi, te primjenjive EU direktive, a sve na način da se izbjegava bilo kakvo pogodovanje te osigurava transparentno postupanje i postupanje sukladno načelu učinkovite javne nabave, i potrebi ekonomičnog i svrhovitog trošenja javnih sredstava. U odnosu na odgovor na tužbu tuženika ističe uglavnom iste primjedbe i prigovore koji su istaknuti u tužbi protiv osporenog rješenja, a koji se odnose na tehničke specifikacije Dokumentacije o nabavi te "toleranciju" kao i prigovore vezane za primjenu članka 293. stavak 1. ZJN/2016. vezano za pojašnjenje/upotpunjavanje, kao i postupanje protivno načelu jednakog tretmana. Isto tako tužitelj osporava primjenjivost sudske prakse na koju se u odgovoru na tužbu poziva tuženik, smatrajući kako tuženik pogrešno prikazuje činjenično stanje jer iz samih isprava u predmetnom postupku javne nabave ne proizlazi osnovanost argumentacije tuženika. Nasuprot tome smatra kako proizlazi osnovanost navoda iz tužbe i tamo navedenih razloga, a posebice da se postupilo protivno načelu transparentnosti te protivno načelu učinkovite javne nabave i potrebi ekonomičnog i svrhovitog trošenja javnih sredstava, zbog čega se predlaže usvojiti tužbu i tužbeni zahtjev kako je specificirano u tužbi.

6. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS) odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju i zainteresiranoj osobi, a odgovor zainteresirane osobe dostavljen je tužitelju i tuženiku.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je naručitelj Plinacro d.o.o. Zagreb, 17. listopada 2023. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske objavio poziv na nadmetanje i Dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2022/S OF5-0040331, predmet nabave: Nabava čeličnih plinovodnih cijevi za MP Zlobin-Bosiljevo DN800-100, PN-I-581/22-DT, a kriterij

odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda prema slijedećim kriterijima: cijena ponude – 80 bodova; kvaliteta-tehnička osposobljenost (mogućnost digitalnog zapisa parametara zavarivanja tijekom proizvodnje, tolerancije promjera krajeva cijevi i kut nagiba stroja za izrezivanje završetka polietilenske zaštite cijevi) – 20 bodova. Nadalje, proizlazi da su u navedenom postupku javne nabave zaprimljene dvije ponude, te je u postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj jednu ponudu ocijenio kao valjanu, te je Odlukom o odabiru broj: PN-I-581/22-DT od 17. siječnja 2023. odabrao ponudu ponuditelja Umrhan Celik Boru Sanayii A.S., Istanbul, Turska, nacionalni identifikacijski broj: 129080.

9. Tužitelj u tužbi protiv osporenog rješenja tuženika, te u žalbi protiv odluke o odabiru smatra kako je naručitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda netočno utvrdio da njegova ponuda ne zadovoljava tehničke specifikacije predmeta nabave, smatrajući da je Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda nejasan, te da su utvrđeni nedostaci u pogledu ponuđenog predmeta nabave otklonjivi kroz primjenu članka 293. ZJN/2016. smatrajući da je riječ o pristranom postupanju naručitelja odnosno favoriziranju odabranog ponuditelja što predstavlja ponudu načela jednakog tretmana problematizirajući vjerodostojnost certifikata o sukladnosti, kojega je dostavio odabrani ponuditelj.

10. Iz podataka predmeta spisa proizlazi da je u konkretnom slučaju sporna primjena odredbe članka 293. st. 1. ZJN/2016. odnosno povreda načela jednakog tretmana ponuditelja u smislu članka 4. istog Zakona.

11. Odredbom članka 293. stavak 1. ZJN/2016 propisano je da ako su informacije ili dokumentacija koju je trebao dostaviti gospodarski subjekt nepotpuni ili pogrešni, ili se takvima čine, ili ako nedostaju određeni dokumenti javni naručitelj može poštujući načelo jednakog tretmana i transparentnosti zahtijevati od dotičnih gospodarskih subjekata da dopune, razjasne, upotpune ili dostave nužne informacije ili dokumentaciju u primjerenom roku ne kraćem od 5 dana, pri čemu takvo postupanje sukladno stavku 2. navedenog članka ne smije dovesti do pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude ili ponuđenim predmetom nabave.

12. Sukladno citiranoj zakonskoj odredbi dopušteno je u postupku tražiti dopunu, razjašnjenje, upotpunjavanje ili dostavljanje nužnih informacija ili dokumentacije u primjerenom roku, ali ne na način da bi to dovelo do pregovaranja u vezi s ponuđenim predmetom nabave odnosno do izmjene ponude.

13. Naručitelj je institut iz članka 293. stavak 1. ZJN/2016. koristio u odnosu na odabranog ponuditelja utvrdivši da tužiteljeva ponuda u pogledu točaka 1.5.6.3. i 1.9.2. tehničkih specifikacija i nuđene tolerancije isporuke ponuda tužitelja, ne ispunjava zahtjeve i uvjete propisane u navedenim točkama ocijenivši osporenim rješenjem odluku o odabiru naručitelja zakonitom.

14. Iz dokumentacije koja prileži spisu predmeta proizlazi da tužitelj svojom ponudom nije udovoljio tehničkim specifikacijama iz točke 1.5.6.3. ponudivši "štitnike svog standardnog fiksnog dizajna" umjesto "štitnika zakošenih krajeva" zbog čega je osnovano tuženik zaključio da štitnici koje nudi tužitelj ne udovoljavaju zahtjevima naručitelja. Isto tako u pogledu tehničkih specifikacija iz točke 1.9.2. da neizolirane cijevi moraju biti premazane sa sredstvom za sprječavanje korozije tužitelj je u ponudi naveo kako se "neće nanositi preventivna izolacija od korozije" dok je u komentaru/pojašnjenju poruke u dijelu "tolerancija" naveo da će tolerancija isporuke iznositi +0% & -0,5% ukupne duljine svake stavke ili će se navedeno međusobno raspraviti, iako u tehničkim specifikacijama predmeta nabave nije propisana negativna

tolerancija u pogledu količine (duljine) isporučene cijevi tako da u tom pogledu nije predviđeno nikakvo odstupanje od traženih količina.

15. Budući je kroz institut pojašnjenja i upotpunjavanja mijenjana valuta ponude iz troškovnika ponude odabranog ponuditelja na način da je samo otklonjena očita pogreška u stupcu u koji se upisuje ukupna cijena pojedine stavke (ali tako da pojedine stavke troškovnika te ukupna cijena ponude nisu mijenjani), pravilno zaključuje tuženik da tužitelj nije bio u usporedivoj situaciji u odnosu na odabranog ponuditelja pa u tom smislu nema govora o povredi načela jednakog tretmana u primjeni instituta iz članka 293. ZJN/2016.

16. Naime, odredbom članka 4. stavka 1. ZJN/2016. propisano je da naručitelj u primjeni Zakona u odnosu na sve gospodarske subjekte mora poštivati između ostalog načelo jednakog tretmana, načelo zabrane diskriminacije i načelo transparentnosti.

17. Prema ocjeni ovog Suda pogrešno tužitelj interpretira značaj Izjave o prihvaćanju uvjeta i zahtjeva iz Dokumentacije o nabavi jer neudovoljavanje zahtjevima i uvjetima iz pojedinih točaka tehničkih specifikacija ne može kompenzirati izjava čija je substancijalna vjerodostojnost u takvom slučaju dovedena u pitanje. Ovo stoga što sama Izjava o prihvaćanju uvjeta i zahtjeva iz Dokumentacije o nabavi ne predstavlja odlučan dokaz o ispunjavanju uvjeta i zahtjeva iz Dokumentacije o nabavi, i da samo postojanje Izjave nužno upućuje na ocjenu potrebe primjene instituta pojašnjenja/upotpunjavanja.

18. Tužitelj se stoga neosnovano poziva na praksu ovoga Suda, jer se ne radi o istovjetnom činjeničnom i pravnom stanju.

19. U odnosu na prigovor tužitelja koji se odnosi na uvjet iz točke 1.1.1. tehničke specifikacije i način tumačenja toga uvjeta, te okolnost da je odabrani ponuditelj dostavio certifikat o sukladnosti br. 20-IS-1346-TAT-22-2014/68/EU-3579, izdan od strane TUV AUSTRIA TURK kao i stručno mišljenje društva Bureau Veritas Croatia d.o.o., koje je potpisao Goran Erceg, inspektor za poslove iz područja PED direktive i inspektor kontrole kvalitete u navedenom društvu, gdje se navodi: Certificate of Conformity br. 20-IS-1346-TAT-22-2014/68/EU-3579 je izdan od strane TUV AUSTRIA TURK Notified Body: 2737 za PED te je time ovlašten certificirati proizvođača materijala za izradu opreme pod tlakom i izdavati certifikate u skladu s 2014/68/EU Annex I. Item 4.3., neosnovano prigovara tužitelj da je osporeno rješenje u tom dijelu kontradiktorno i manjkavo, budući je odabrani ponuditelj dostavio certifikat iz kojeg proizlazi da proizvođač ima certificiranu tvorničku kontrolu proizvodnje za materijal prema Aneksu I, točka 4.3. PED-a.

20. Imajući na umu navedeno ovaj Sud nalazi da je pravilno postupio tuženik kada je odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu, kao i zahtjev za naknadu troškova postupka. Sud nije imao razloga ocijeniti nezakonitim osporeno rješenje tuženika pri čemu se napominje da je tuženik prema ocjeni suda dao valjano obrazloženje za svoju odluku, sukladno odredbi članka 120. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09.).

Prema ocjeni ovoga Suda tužitelj ne dokazuje da postupanje naručitelja u konkretnom slučaju nije bilo u skladu s primijenjenim mjerodavnim pravom, već u bitnom ustraje na drugačijoj interpretaciji primijenjenog materijalnog prava, odnosno utvrđenog činjeničnog stanja u vezi ocjene valjanosti odabrane ponude, a što nije od utjecaja na rješenje ove stvari.

21. Iz razloga što je sud odlučio o tužbenom zahtjevu, nije bilo razloga odlučivati o prijedlogu za odgovornim učinkom tužbe i prijedlogu stranke za određivanje privremene mjere.

22. Odluka o troškovima upravnog spora temelji se na odredbi članka 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima (točka 2. izreke), a u pogledu zahtjeva zainteresirane osobe za naknadu troškova sastava odgovora na tužbu, valja reći da prema ocjeni ovoga Suda, isti nije bitno doprinio donošenju odluke u ovoj stvari, budući da se u bitnome oslanjaju na obrazloženje osporenog rješenja tuženika, za koje zainteresirana osoba ima pravni interes da ostane na snazi, pa ga sud ne smatra opravdanim izdatkom u smislu članka 79. stavka 1. ZUS-a radi čega je zahtjev valjalo odbiti točkom III. izreke presude.

23. S obzirom da prigovori tužitelja u tužbi nisu odlučni, niti su od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja, te ovaj Sud nije našao osnove za poništenje pobijanog rješenja, kako je to zatražio tužitelj, trebalo je odlučiti kao u dispozitivu presude pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. ZUS-a.

U Zagrebu, 24. svibnja 2023.

Predsjednik vijeća:
Ante Galić

Broj zapisa: **9-30859-f9e83**

Kontrolni broj: **0b535-3b4c0-b9769**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ante Galić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.